

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ การเรียนอย่างมีความสุข กับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ และการเรียนอย่างมีความสุข ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ การเรียนอย่างมีความสุข กับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 382 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล แบบสอบถามการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ และแบบวัดการเรียนอย่างมีความสุข ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .86, .85 และ .87 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window Version 11.00 หาความถี่ และร้อยละของข้อมูล หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และระดับคะแนนการตั้งเป้าหมายในการเรียน การเรียนอย่างมีความสุข และทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล หาความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ การเรียนอย่างมีความสุขกับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทักษะคิดต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.75$) (ตารางที่ 4)
2. การตั้งเป้าหมายการเรียนของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.63$) (ตารางที่ 9)
3. การเรียนอย่างมีความสุขของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.80$) (ตารางที่ 14)
4. การตั้งเป้าหมายการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับทักษะคิดต่อวิชาชีพการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .17$) (ตารางที่ 21)
5. การเรียนอย่างมีความสุขของนักศึกษาพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับปานกลางกับทักษะคิดต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .55$) (ตารางที่ 21)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายการเรียน การเรียนอย่างมีความสุขกับทักษะคิดต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยแยกอภิปรายตามลำดับวัตถุประสงค์ที่ศึกษา ดังนี้

ทักษะคิดต่อวิชาชีพการพยาบาล

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.75$) (ตารางที่ 4) อธิบายได้ว่า ทักษะคิดเกิดจากการรับรู้ ความรู้สึก ความเชื่อของบุคคล ในการตอบสนองสถานการณ์หรือสิ่งเร้า ทักษะคิดต่อวิชาชีพเป็นความรู้สึก หรือความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพการพยาบาลที่แสดงออกมาในลักษณะความสนใจ ความพึงพอใจ เกิดความอยากเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล เนื่องจากการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพตั้งแต่ศึกษาจะทำให้นักศึกษาเกิดความรักและศรัทธาในวิชาชีพ การที่นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพเป็นผลมาจากการที่นักศึกษามีทัศนคติที่ดีตั้งแต่ก่อนเข้าศึกษา และจากการศึกษาในวิทยาลัยพยาบาล ทำให้นักศึกษาได้ประสบการณ์การเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในลักษณะวิชาชีพ การปฏิบัติกรพยาบาล และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติดีขึ้น การฝึกในภาคปฏิบัติทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงคุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาวิชาชีพ จึงทำให้ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับการศึกษาของ อารีย์ สุขก่องวารี (2538) และศรีสุดา งามช้า (2539) ที่พบว่าทัศนคติอยู่ในระดับดี

นอกจากนั้นผลการศึกษพบว่า

ทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลด้านลักษณะวิชาชีพ มีข้อที่ควรได้รับการพัฒนา คือ วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ไม่เสี่ยงต่อการติดโรค อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=1.93$) (ตารางที่ 5) อธิบายได้ว่า โดยลักษณะของวิชาชีพการพยาบาลเป็นงานที่ต้องปฏิบัติและรับผิดชอบเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ การให้การพยาบาลเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงป่วย ในปัจจุบันมีการระบาดของโรคร้ายแรงต่าง ๆ เช่น โรคเอดส์ และมีจำนวนของผู้ป่วยด้วยโรคนี้เพิ่มมากขึ้น นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ว่าเป็นโรคที่รุนแรงรักษาไม่หาย วิชาชีพพยาบาลเกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วยทำให้เสี่ยงต่อการติดโรค ดังนั้น ควร มีการส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลมีความตระหนักถึงการป้องกันตนเองเพื่อป้องกันและลดโอกาสในการเสี่ยงต่อการติดโรค โดยการให้ความสำคัญและเน้นย้ำถึงเทคนิคและหลักการป้องกันเชื้อโรคในการปฏิบัติกรพยาบาลเพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถป้องกันตนเองจากการสัมผัสเชื้อโรคต่าง ๆ

ทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลด้านการปฏิบัติงาน มีข้อที่ควรได้รับการพัฒนา คือ การปฏิบัติงานพยาบาลมีการพักผ่อนเพียงพอ อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.10$) (ตารางที่ 6) อธิบายได้ว่าการปฏิบัติงานในวิชาชีพการพยาบาลเป็นลักษณะการให้บริการแก่ผู้รับบริการตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้บริการการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง จึงต้องแบ่งเวลาการปฏิบัติงานเป็น 3 เวร คือ เวรเช้า เวรบ่าย เวรดึก นักศึกษาพยาบาลต้องฝึกปฏิบัติงานหมุนเวียนกัน เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งต้องมีความอดทนและมีความรับผิดชอบ ทำให้นักศึกษาพยาบาลรู้สึกว่าการพักผ่อนได้ไม่เพียงพอ ดังนั้น ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพด้านการปฏิบัติงาน โดยการที่อาจารย์ปลูกฝัง และเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักศึกษา เมื่อขึ้นฝึกปฏิบัติงาน ชมเชยเมื่อนักศึกษาปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้นักศึกษาจึงเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ให้การพยาบาล

การตั้งเป้าหมายการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การตั้งเป้าหมายการเรียนของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.63$) (ตารางที่ 9) อธิบายได้ว่า การตั้งเป้าหมายทำให้เกิดแรงจูงใจและกระตุ้นให้เกิดความพยายามที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะถ้าเป้าหมายนั้นเป็นหมายที่นักศึกษากำหนดขึ้นเอง เมื่อประสบความสำเร็จตามเป้าหมายจะทำให้เกิดความพึงพอใจและมีความพยายามมากขึ้น ยิ่งตั้งเป้าหมายไว้สูงจะยิ่งเพิ่มความพยายาม การที่นักศึกษาได้เป็นผู้กำหนดเป้าหมายในการเรียนด้วยตนเองทำให้ทราบถึงระดับความสามารถและเลือกวิธีการที่เหมาะสม ทำให้สามารถเรียนรู้ได้เร็วและสนุกสนานกับการเรียน สอดคล้องกับ Torrance (1965) พบว่าวิธีเรียนของผู้เรียนแต่ละคนจะมีแบบแผนเป็นของตนเองไม่ซ้ำกับใคร ผู้เรียนจะหาวิธีการที่เหมาะสมกับการเรียนของตนเอง

ดังนั้นการตั้งเป้าหมายจะเป็นกระตุ้นให้นักศึกษาใช้ความพยายาม เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมกับตนเองให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า

การตั้งเป้าหมายการเรียนด้านมีระยะสั้นมีข้อที่ควรได้รับการพัฒนา คือ ทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อใกล้ถึงกำหนดส่งงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.51$) (ตารางที่ 13) อธิบายได้ว่าการเรียนในวิชาชีพการพยาบาลมีการเรียนค่อนข้างหนัก ในภาคทฤษฎีมีเนื้อหาวิชาanyakต่อการจดจำและมีความซับซ้อน มีรายงานที่ต้องทำจำนวนมาก ตลอดจนถึงมีการขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ และมีรายงานการพยาบาล นักศึกษางานที่ต้องทำเป็นจำนวนมากจึงทำให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จเมื่อใกล้หรือถึงกำหนดส่งงาน ดังนั้น ควรสอนทักษะในการตั้งเป้าหมาย การวางแผนในการเรียนและการทำงานด้วยตนเอง ที่มีความเหมาะสม ยืดหยุ่นระยะเวลาได้เนื่องจากบางครั้งอาจมีงานชิ้นใหม่ที่ได้รับมอบหมายทำให้ไม่สามารถทำตามแผนการทำงานเดิมที่ตั้งไว้ได้ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถวางแผนการทำงานและสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนอย่างมีความสุข

ผลการวิจัยพบว่าการเรียนอย่างมีความสุขของนักศึกษาพยาบาล อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.80$) (ตารางที่ 14) อธิบายได้ว่า นักศึกษาพยาบาลมีความสุขในการเรียนมาก เนื่องจากการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ ได้มีการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงกับการปฏิรูประบบสุขภาพ การปฏิรูปการศึกษา โดยการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ การเรียนอย่างมีความสุขสามารถเกิดขึ้นได้โดย กระบวนการเรียนการสอนที่ผู้สอนและผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กันในทางบวก มีความเข้าใจถึงความแตกต่างในแต่ละบุคคล ผู้สอนมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการความสะดวกให้แก่ผู้เรียน พร้อมทั้งคอยให้ความช่วยเหลือและดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน สามารถแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า

การเรียนอย่างมีความสุขด้านสร้างความรักและศรัทธา มีข้อที่ควรได้รับการพัฒนา คือ การเรียนไม่ทำให้รู้สึกเคร่งเครียด ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.57$) (ตารางที่ 20) อธิบายได้ว่าการเรียนการสอนในวิชาชีพการพยาบาลมีการเรียนค่อนข้างหนัก การเรียนการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ เนื้อหาวิชาที่เรียนยากและซับซ้อน จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลเครียดในการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวรรณ อนุสันติ (2541) พบว่า นักศึกษาพยาบาลเครียดจากการเรียนเนื่องจากเนื้อหาวิชาanyakต่อการจดจำ และสอดคล้องกับการศึกษาของ พรรณวดี

ต้นติศิริรินทร์และคณะ (2541) พบว่า นักศึกษาพยาบาลเครียดเนื่องจากการเรียนค่อนข้างหนัก ชั่วโมงเรียนและชั่วโมงการฝึกปฏิบัติวันละ 7-8 ชั่วโมง ตลอดทั้งต้องทำงานส่งทุกวัน เมื่อนักศึกษาเกิดความเครียดจึงทำให้นักศึกษารักและศรัทธาในการเรียนน้อย สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า การเรียนอย่างมีความสุขด้านสร้างความรักและศรัทธามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.51$) ดังนั้น อาจารย์จึงควรจัดเนื้อหาการเรียนมีความเหมาะสม เนื้อหาวิชาไม่อัดแน่นจนเกินไปจัดกิจกรรมการเรียนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรู้รักในการเรียน

2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายการเรียน การเรียนอย่างมีความสุข กับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวง สาธารณสุข

ผลการวิจัยพบว่า การตั้งเป้าหมายการเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.17$) (ตารางที่ 21) อธิบายได้ว่า การตั้งเป้าหมายในการเรียนทำให้เกิดแรงจูงใจและพฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติในการเรียน เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่ตั้งไว้ เมื่อประสบความสำเร็จนักศึกษาจึงเกิดความพึงพอใจในการเรียน เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและยอมรับเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ ไพบูลย์ อินทรวีชา (2519) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลได้ แรงจูงใจทำให้นักศึกษาสนใจและตั้งใจเรียนช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนและการทำงาน เมื่อพิจารณาผลการวิจัยพบว่า การตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.63$) (ตารางที่ 9) ให้ทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลก็อยู่ในระดับดีด้วย ($\bar{X}=3.75$) (ตารางที่ 4) จึงกล่าวได้ว่า การตั้งเป้าหมายการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

เมื่อพิจารณาการตั้งเป้าหมายเป็นรายด้าน พบว่า การตั้งเป้าหมายด้านสอดคล้องกับความเป็นจริงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในระดับสูงกว่าด้านอื่น ($r=.34$) (ตาราง 21) แสดงว่า การตั้งเป้าหมายด้านสอดคล้องกับความเป็นจริง อยู่ในระดับสูงจะทำให้ศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล อธิบายได้ว่า การตั้งเป้าหมายที่สอดคล้องกับความเป็นจริง สามารถจะทำให้สำเร็จเพราะมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง เพราะมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง ทำให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียนหรือทำงาน และเมื่อประสบความสำเร็จจะทำให้เกิดความมุ่งมั่นและความพยายามเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Bandura (1986) ที่กล่าวว่า เป้าหมายที่สอดคล้องกับความเป็นจริงจะมีความใกล้เคียงกับความจริงทำให้เกิดการเปรียบเทียบ แสดงให้เห็นความก้าวหน้าและประสิทธิภาพของงานที่ทำ เมื่อประสบความสำเร็จจะทำให้เกิดความมุ่งมั่นและความพยายามเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ควรมีการ

กระตุ้นให้นักศึกษาพยาบาลมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนที่สอดคล้องกับความเป็นจริงตามสถานการณ์ของนักศึกษาแต่ละคน เพราะเมื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดจะช่วยให้ศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนและยอมก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย

ผลการวิจัย พบว่า การเรียนอย่างมีความสุขมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.55$)(ตารางที่ 23) การเรียนอย่างมีความสุขอยู่ในระดับสูงจะทำให้ศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล อธิบายได้ว่า ในปัจจุบันสถาบันการศึกษาพยาบาลมีการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนเก่ง ดี และมีความสุข โดยการจัดการเรียนการสอนมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ทำให้นักศึกษามีการพัฒนาศักยภาพทางความคิด เมื่อนักศึกษาเรียนอย่างมีความสุข ทำให้เกิดความพึงพอใจ มีความสนใจและตั้งใจเรียน อดทนต่อความยากลำบากในการศึกษาและทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ เมื่อพิจารณาผลการวิจัย พบว่า

เมื่อพิจารณาการเรียนอย่างมีความสุขเป็นรายด้าน พบว่า การเรียนอย่างมีความสุขด้านสร้างความรักและศรัทธา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในระดับสูงกว่าด้านอื่น ($r=.52$) (ตาราง 21) แสดงว่า การสร้างความรักและศรัทธาในการเรียนอยู่ในระดับสูง จะทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล อธิบายได้ว่า การสร้างความรักและศรัทธาเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นเกิดขึ้นได้โดยการเรียนรู้อยู่บนพื้นฐานของความรัก อาจารย์มีความเข้าใจธรรมชาติของนักศึกษา เปิดโอกาสให้แสดงออก บทเรียนมีความน่าสนใจ บรรยากาศการเรียนมีความผ่อนคลายไม่เคร่งเครียด แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น สร้างแรงจูงใจให้รักการเรียน ให้ความสำคัญเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง เมื่อพิจารณาผลการวิจัย พบว่า การเรียนอย่างมีความสุขด้านสร้างความรักและศรัทธามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.51$) (ตารางที่ 14) แสดงว่า นักศึกษารักและศรัทธาในการเรียนน้อย ดังนั้น ควรส่งเสริมให้นักศึกษารักในการเรียน โดยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรักและศรัทธาในการเรียน เมื่อเกิดความรักในวิชาที่เรียนแล้ว ย่อมเกิดทัศนคติต่อสิ่งที่เรียนและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเรียนอย่างมีความสุขมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จึงควรคำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ มีการนำแนวคิดการเรียนอย่างมีความสุขของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาพยาบาล คือ ต้องสร้างให้นักศึกษามีความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพการพยาบาล โดยสอดแทรกเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในวิชาที่เรียน มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ เข้าใจในธรรมชาติของนักศึกษา เมื่อนักศึกษามีความสุขแล้วย่อมจะเกิดทัศนคติที่ดีตามมา

2. การตั้งเป้าหมายการเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ดังนั้น นักศึกษาควรมีการตั้งเป้าหมายการเรียน การสอนทักษะที่จำเป็น ได้แก่ ทักษะในการวางแผนการเรียนหรือการทำงาน การจัดทำตารางเวลาในการเรียนของตนเองที่มีความยืดหยุ่นได้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล การตั้งเป้าหมายในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล
2. ศึกษาเทคนิค วิธีการพัฒนานักศึกษาให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล